

**‘கவித்தூறல்’ மலேசிய மரபு கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும்
சமூகத்திற்கான கல்விசார் விழிப்புணர்வுப் பதிவுகள்
The Educational Awareness Thoughts for the Community in
'Kaavithooral' Anthology of Malaysian Traditional Poetry**

சரண் சக்லாம் ஆத்மலிங்கம் / Sharan Suklam Ahtma Lingam ¹
மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Manonmani Devi M. A. R Annamalai²

¹M. Ed Research Scholar, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris
Education University

²Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education
University

*Corresponding Author's Email: manonmanidevi@fbk.ups.edu.my

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனிதச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியின் அடித்தளமாக அமைந்து நன்மை தீமைகளை அறிந்து நடக்கவும் தாம் கொண்ட அறிவைப் பிறருக்குப் பகிர்வும் கல்வியானது துணைப்புகின்றது. ‘கவித்தூறல்’ எனும் மலேசியத் தமிழ்க்கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 136 கவிஞர்களின் கவிதைகளுள் கல்விசார்ந்த விழிப்புணர்வைச் சமுதாயத்திற்குப் புலப்படுத்தும் கவிதைகளைக் கண்டறிந்து ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இந்நூலில் இடம்பெற்ற அனைத்துக் கவிதைகளும் இந்த ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்நூலில் பாடப்பட்ட கவிதைகளில் பதின்மூன்று கவிதைகள் தமிழ்ச் சமூகத்தினரிடையே காணப்படும் கல்விசார் விழிப்புணர்வைக் கொண்டுள்ளது. கல்விக்குத் மலேசியத் தமிழ்ச் சமுதாயம் வழங்கிய முக்கியத்துவம், மலேசியத் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் நிலையும் விழிப்புணர்வும் தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியம் என இக்கட்டுரையில் பகுப்பாய்வு செய்து ஆய்வுக் கண்டு பிடிப்புகள் ஆராயப்பட்டன. மலேசியத் தமிழ்க்கவிதைகளில் சமூகத்திற்கான கல்விசார் விழிப்புணர்வுப் பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளதைக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

கருச்சொற்கள்: கவித்தூறல், மலேசிய இலக்கியம், தமிழ்க்கவிதை, கல்விசார் விழிப்புணர்வு, சமுதாயம்

Abstract

Education serves as the foundation for the development of human society, helping individuals distinguish between good and bad and share their knowledge with others. This research article aims to identify and analyze poems that raise educational awareness within the community, from the anthology "Kavithooral," which features 136 poets from the Malaysian Tamil community. All the poems in this anthology were utilized for this study. Thirteen of the poems specifically highlight educational awareness among the Tamil community. The article examines the importance placed on education by the Malaysian Tamil community, the status and awareness of Malaysian Tamil schools, and the necessity of mother-tongue education. The study reveals the presence of educational awareness themes in Malaysian Tamil poetry aimed at benefiting society.

Keyword: Kavithooral, Malaysian Literary, Tamil Poetry, Educational Awareness, Society

முன்னுரை

மனித இனத்தின் வளர்ச்சிக்கும் தொடர்ச்சிக்கும் அடித்தளமாக அமைந்து நன்மை தீமைகளை அறிந்து நடக்கவும் தாம் கொண்ட அறிவைப் பிறருக்குப் பகிர்வும் பெருக்கவும் கல்வியானது துணைப்புரிகின்றது. கல்வியானது அறிவைப் பெறுவதற்கு மட்டுமே பயன்படும் அல்லது செயல்படும் பொருளல்ல. வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கும் அதன் இன்றியமையாமையை உணர்வதற்கும் பயன்படும் தூண்டுகோலாகவே கல்வியானது திகழ்கிறது (ஈசுவரமூர்த்தி, 1966).

அதோடுமட்டுமில்லாமல், சிறந்த முறையில் வளமாகத் தன் வாழ்க்கையை வாழவும் வாழ்வில் எழும் சிக்கல்களைத் தீர்வு காணவும் உடல், உள நலத்தொடு அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெறவும் குடும்பத்தைக் காக்கவும் சமூகத்தில் பிறரொடு பொருந்தி வாழவும் இக்கல்வியானது பயன்படுகின்றது என்று கூறப்படுகின்றது. இக்கூற்றுப்படி நோக்கினால், தன்னை மட்டும் தற்காக்காது தன்னைச் சுற்றியுள்ள குடும்பம், சமுதாயத்தையும் காத்து மேன்மையுறச் செய்யும் தன்மையைக் கல்வியானது பெற்றிருக்கின்றது என்பது புலப்படுகிறது (சந்தானம், கௌரிநாதன், & கணபதி, 2010).

யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

(குறள் 397)

என்ற குறளில் சொல்லப்பட்டது போல, கற்றவனுக்குத் தன் நாடு போல வேறு எதுவாயினும் நாடாகும். கற்றவனை எத்திக்குள்ளோரும் தங்களுள் ஒருவராகப் போற்றும் நிலையிருக்க ஒருவர் சாகும் வரையில் கல்லாமல் காலங்கழிப்பது ஏன்? என்ற கேள்வி எழுகிறது (வரதராசன், 2004). இதுபோன்ற கல்வியியல் விழிப்புணர்வுடனேயே கவித்தூறல் மலேசிய மரபு கவிதைத் தொகுப்பில் பதின்மூன்று கவிதைகளில் சில வரிகள் தோன்றியுள்ளன.

‘கவித்தூறல்’ மலேசிய மரபு கவிதைத் தொகுப்பின் அறிமுகம்

கவித்தூறல் மரபு கவிதைத் தொகுப்பானது மலேசியத் தமிழ் மக்களின் நெடுநாள் காத்திருப்பிற்குப் பின் வெளியிடப்பட்ட தனித்தொரு மரபு கவிதைத் தொகுப்பாகும். மலேசிய வாழ்கவிஞர் 136 நபரை உள்ளடக்கி அவர்களது தற்குறிப்போடு அவர்களது கவிதைகளை உள்ளடக்கி வெளியீடு கண்டுள்ளது இந்நூல். பல்வேறு பாடுபொருள்களில் யாத்த கவிதைகளைக் கொண்டு பல அரிய கருத்துகளையும் சமுதாயப் பார்வையையும் இந்நூல் கொண்டுள்ளது. புதிய கவிஞர், மூத்த கவிஞர், மறைந்த கவிஞரென முப்பெரும் பிரிவுகளாக இந்நூல் மனோன்மணி தேவி முத்து. ஆறு. அண்ணாமலை அவர்களாலும் சரசுவதி உலகன் அவர்களாலும் 2020ஆம் ஆண்டு தொகுக்கப்பெற்றுள்ளது (சரண் சுக்லாம் & மனோன்மணி தேவி, 2022).

தரவுப் பகுப்பாய்வு

கல்விக்குத் மலேசியத் தமிழ்ச் சமுதாயம் வழங்கிய முக்கியத்துவம்

தோட்டப்புறத்தில் குடியமர்த்தி, சஞ்சிக் கூலிகளாய் நம் முன்னோரை மலாயா என்றழைக்கப்பட்ட மலேசியாவில் துன்பப்படுத்திய வேளையிலும் விழிப்போடு தத்தம் பிள்ளைகளை முடிந்த மட்டும் கல்விகற்றுச் சிறந்திட முனைப்புக்காட்டிய பெற்றோரை நம் தமிழ்ச்சமூகம் கொண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய மனம் படைத்தோரது கருத்துகளைத் தாங்கிச் சில கவிதை வரிகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. முதலில்,

படிப்பதனைத் துறந்தோனின் பாவநிலை கண்டு

படியளக்க இயன்றமட்டும் பாடுபடு கின்றோம்!

(மனிதமுள்ள தமிழினம், பக். 354)

என்ற ஹரிராஸ்குமார் ஹரிஹரனின் வரிகளில் தோட்டப்பாட்டாளியின் நிலையும் அவனது குடும்பத்தில் சூழ்நிலை நிமித்தம் கல்வியைப் பெறாது உழைத்தவரின் பாவ நிலையைப் பற்றியும் அவன் வாழ்வதற்கு உணவு சமைக்கப் பொருளீட்டும் முறை பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. அன்றைய காலத் தமிழ் மக்களில் பெருமளவினர் பாட்டாளிகளாய் இருந்தமையால் அவர்களது வாழ்க்கை முறை அத்தகைய துன்பத்தோடு அமைந்துள்ளது என்று அறிய முடிகின்றது. ஆனால், இவ்வரிகளில் படிப்பினைத் துறந்தோர் என்ற சொல்லாட்சி கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை அக்காலம் தொடங்கித் தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் இருந்துள்ளதைப் புலப்படுத்துகிறது. மேலும்,

கல்வியிலே உயர்வதென்றே குறியாய்க் கொண்டு

கட்டொழுங்கும் நற்பண்பும் பேணல் வேண்டும்

(சான்றோனாய் வாழ்க!, பக். 361)

என்ற மனோன்மணி தேவியின் கவிதை வரிகள் தெரிவிப்பதாவது, தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் கல்விசார் எதிர்பார்ப்புகளில் முக்கியமானது ஒழுக்கமும் நற்பண்புமாகும். அதாவது, கல்வி கற்பது மாணவரை அறிவில் மட்டும் சிறந்தவனாய் உருமாற்றாது அவனை ஒழுக்கத்துடனும் நற்பண்புடன் உருமாற்றும் என்ற நம்பிக்கையை நம் இனத்தவர் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று இதன்வழி அறியமுடிகின்றது. தீயப்பழக்கங்களில் ஈடுபடாது, பிறரிடம் ஏமாறாது, நல்ல தொழிலில் நிறைந்த பட்டறிவோடு இருந்தால் மட்டுமே நம்மினத்தை உயர்த்த முடியும் என்று அக்காலம் தொடங்கி இன்று வரை எண்ணி அதற்கேற்ற சரியான வழியாகக் கல்வியின்பால் முக்கியத்துவத்தை வழங்கி வந்துள்ளனர் என்ற தெரியவருகிறது.

மலேசியத் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் நிலையும் விழிப்புணர்வும்

சமுதாயத்தில் கல்வியின் விழிப்புணர்வை உறுதிப்படுத்துவதில் மலேசியத் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் நிலையை அறிதலும் அதுசார்ந்த விழிப்புணர்வைக் கொண்டிருத்தலும் இன்றியமையாதது. மலேசிய நாட்டில் தமிழ் மக்களுக்கென்று தமிழைப் பயிற்றுமொழியாகக் கொண்ட தொடக்கப்பள்ளிகள் காலனித்துவ ஆட்சியின் போதே தொடங்கப்பட்டு இன்றுவரை

தொடர்ச்சியாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. முதன்மைத் தொடர்புமொழியாகத் தமிழை இப்பள்ளிகள் கொண்டிருக்கின்றன (சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி, கிங்ஸ்டன் பால்தம்புராஜ், 2018). தமிழ்வழிக் கல்வியைப் பெறும் வாய்ப்பு இப்பள்ளிகளில் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்கள் தங்களின் பிள்ளைகளை இத்தொடக்கப்பள்ளிகள் அனுப்புவது கிடையாது. குறிப்பிட்ட ஓர் எண்ணிக்கையிலேயே ஒவ்வோர் ஆண்டும் மாணவரது எண்ணிக்கை கணக்கிடப்படுகிறது (இராஜேந்திரன், 2008). இத்தமிழ்ப்பள்ளியின் நிலையையும் அதுசார்ந்த விழிப்புணர்வையும் நாம் கவித்தூறல் கவிதைகளில் காணமுடிகின்றது. அவற்றுள்,

கல்வியிலே தமிழ்ப்பள்ளி தரமுயர்ந்து நிற்குதுண்ணே!

எல்லோரும் தம்பிள்ளை தமிழ்ப்பள்ளி அனுப்புகின்றார்!

(என் கதையைக் கேளுங்கண்ணே – இன்றும் நாளையும், பக். 259)

என்ற கிரு. முகிலரசனின் வரிகள் தற்காலத் தமிழ்ப்பள்ளியின் நிலையையும் எதிர்காலத்தில் அவர் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மீது கொண்ட எதிர்பார்ப்பையும் காட்டுகிறது. பிற மொழித் தொடக்கப்பள்ளிகளைக் காட்டிலும் தமிழ்ப்பள்ளி மாணவரது தரமும் சாதனையும் சிறந்துள்ளது இதன்வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. எனவே, பலரும் தங்கள் பிள்ளைகளைத் தமிழ்ப்பள்ளியில் சேர்ப்பது அதன்வழி இனி நடக்கவிருக்கும் எதிர்கால வினையாகக் கவிஞர் எழுதியுள்ளார். மேலும்,

தாய்மண்ணிலே ஏதிலியாய் நிற்கின்றோம்!

தாய்க்கல்வி காக்கக்கூவி விற்கின்றோம்!

(ஏனிந்த அவலநிலை?, பக். 320)

என்ற சரவணன் இராமச்சந்திரன் கவிதை வரிகளும்

நம்பிள்ளை களைவிடுப்போம் தமிழ்ப்பள்ளி;

நற்றமிழால் வீழ்ந்தவர் எவருமில்லை!

(உரக்கக் கூறுக தமிழினமே!, பக். 338)

என்ற செ. மோகன் குமாரின் கவிதை வரிகளும் தமிழ்ப்பள்ளியின் இன்றைய நிலையையும் தமிழ்ப்பள்ளியைத் தெரிவு செய்வதற்குத் தமிழார்வலர் படும் துன்பத்தையும் எடுத்துரைக்கின்றன. தமிழைத் தெரிவு செய்து படித்தவர் வீழ்ந்த கதை இல்லையென்று தமிழைப் படித்தோர் எவரும் எங்கும் வாழலாம் என்று கவியியற்ற இரு தமிழ்க்கல்வியாளரது கருத்தானது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றைத் தமிழ்ப்பெற்றோர் நன்கறிய வேண்டும்.

தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியம்

தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியத்தை மலேசியத் தமிழருக்கு எடுத்துரைக்கும் நோக்கில் சில கவிதை வரிகள் எழுதப்பெற்றுள்ளது. அவற்றில்,

ஆங்கிலக் கல்விக்கே முதலிடம் தமிழில்
 ஆங்கே பேசிடின் பெருங்குற்றம்!
 ஓங்கியே அறைந்தால் செவிப்பறை கிழியும்
 ஒடுங்குவ தோநம் கடுஞ்சேற்றம்?
 (வெட்கமடா வெட்கம், பக்.105)

என்ற எல்லோனின் வரிகள் மலேசியச் சூழலோடு தமிழ்நாட்டுச் சூழலையும் தொட்டே எழுதப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். தாய்மொழிக் கல்வியைத் தெரிவு செய்யாது ஆங்கில, மலாய், சீனம் போன்ற பிற மொழிப் பள்ளிகளில் தங்களது பிள்ளைகளைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும் தமிழ் மக்கள் வேற்றுமொழி மோகத்தால் தடம்புரள்வதும் அப்பிறமொழியில் தன் பிள்ளை சிறந்திட முழுநேரமும் அம்மொழியை வீட்டுப் பயன்பாட்டில் திணிப்பதும் நம்மொழிக்கு நாமே செய்யும் தீங்காகும் என்பதை உணர மறுக்கின்றனர். மொழி வழியே இனமும் பண்பாடும் காக்கப்படும் என்பதை நம் சமூகம் மறப்பதும் இதன்வழி அறியப்படுகிறது. அதோடு,

தமிழ்பேசத் தெரியாதார் மூங்கையரா மென்று,
 தமிழறிஞர் மொழிவதனைக் கேட்டறிந்த பின்னும்,
 இமியளவும் மொழியுணர்வே அற்றவராய் இருந்தால்
 எப்படித்தான் தமிழ்ப்பள்ளி எண்ணிக்கை கூடும்?
 (தமிழ்ப்பள்ளியே நம் தேர்வு, பக். 149)

என்ற ம. தமிழன்பனின் இக்கவிதையில் நாம் மொழியுணர்வைச் சிறிதளவு நம் சமுதாயம் கொண்டிராமல் இருந்தால் எவ்வழியில் மலேசியாவின் மூவகைத் தொடக்கப்பள்ளிகளுள் ஒரு வகையான தமிழ்ப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையானது கூடும் என்ற கேள்வியை உணர முடிகின்றது. மொழியுணர்வு மிக்கச் சமுதாயத்திற்கான கல்வியை வழங்க அச்சமுதாயத்தின் தாய்மொழிக் கல்விக்கே பெருமளவு பங்குண்டு. தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியம் அறியாதோர் பெருகிட, தமிழ்ப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை குறையும். தமிழ்ப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை குறைந்திட, தமிழ்ப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர், அலுவலர், இன்னும் பிற பணியாளர் எண்ணிக்கையும் குறைவதோடு.

இதனால், நமது சமுதாயத்தின் பொருளாதார நிலையும் தகுந்த மாற்றத்தைக் காணும் என்பது திண்ணம். இச்சிக்கலின் ஆணிவேர் தாய்மொழிக் கல்வியின் விழிப்புணர்வில் தொடர்கிறது. எனினும், இவ்வாண்டில் 527 தமிழ்ப்பள்ளிகளிலிருந்து 530 தமிழ்ப்பள்ளிகளாக எண்ணிக்கையில் உயர்வு கண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இருப்பினும் பல பள்ளிகளில் குறைந்த அளவிலான மாணவர் எண்ணிக்கையை இன்றுவரை கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

சுருங்கக்கூறின், இந்தக் 'கவித்தூறல்' என்ற மலேசிய மரபு கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற கவிதைகளுள் கல்விசார்ந்த விழிப்புணர்வைச் சமுதாயத்திற்குப் புலப்படுத்தும் கவிதை வரிகள் பல கவிஞர்களால் படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை இவ்வாய்வின் வழி

கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் இடம்பெற்ற அனைத்துக் கவிதைகளும் ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்நூலில் பாடப்பட்ட கவிதைகளில் பதின்மூன்று கவிதைகள் தமிழ்ச் சமூகத்தினரிடையே காணப்படும் கல்விசார் விழிப்புணர்வைக் கொண்டுள்ளது. கல்விக்குத் மலேசியத் தமிழ்ச் சமுதாயம் வழங்கிய முக்கியத்துவம், மலேசியத் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் நிலையும் விழிப்புணர்வும் தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியம் என இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்ற கவிதைவரிகள் முறையாகப் பகுத்தாயப்பட்டுள்ளன. மலேசியத் தமிழ்க்கவிதைகளில் சமூகத்திற்கான கல்விசார் விழிப்புணர்வுப் பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

- Arulnathan, V. (2019). Kalviyil Aaraaychi: Or Arimugam. Perak: Malaysian Teachers Education Institute Ipoh.
- Rajendran, N. S. (2008). Aasiriyam - Malaisiyavil Tamizh Kalvium Kattral Karppiththalam. Kuala Lumpur: Uma Publications.
- Eswaramoorthy, V. (1966). Kalvi - Oru Mathippeedu. Chennai: Sinthanai Publications.
- Kanimozhi. (2023). Thirukkural Eliyaurai. Ipoh: Tamizhkani Vaniga Nilayam.
- Santhanam, E., Gowrinathan, T., & Ganapathy, V. (2010). Kattral Karppiththal Podhu Muraigal. Chennai: Shantha Publications.
- Sharan Suklam, A., & Manonmani Devi, M.A.R. (2022). Kavithooral Malaisiyath Tamizh Kavithai Thoguppil Iyarkkai Kaadhal. Pranav Tamil Studies Journal (Special Issue), 229-234.
- Samikkannu Jebamani, Kingston Balthamburaj. (2018). Malaisiyath Tamizh Kalvi Varalaru. Chennai: International Institute of Tamil Studies
- Singaravelu, S. (2014). Thirukkural Porulurai. Kuala Lumpur: Uma Publications.
- Manonmani Devi, A., Sarasvathy, U. (2020). Kavithooral. Kuala Lumpur: Uma Publications.
- Varadarasan, M. (2004). Thirukkural Thelivurai. Chennai: Saiva Siththantha Noorpathippu Kazhagam.

துணைநூற்பட்டியல்

- Ghazali Yusri Abd Rahman, (2008). The Importance of Environment in Learning and Teaching. Kuala Lumpur: National University.
- Norianti Binti Abdul Jaffar, (2010). Methods of Teaching Arabic as a Second Language. Kuala Lumpur: Putra University.
- Ganapathi V. (2010). Methods of Teaching Classical Tamil (4 Volumes). Chennai: Santha Publishers.
- Thamarai Sundararajan, (2003). Challenges in Learning and Teaching Tamil Language. Kuala Lumpur: University of Malaya.
- Rajendran, N. S. (2008). Asiriyam: Tamil Education and Learning and Teaching in Malaysia. Kuala Lumpur: Uma Publications.